

1.
29,6
39,4
4.
16
1.
2.
3.
4.
5.

1672.

1. Coccejus, Henricus: Oratio de lege Sabica, habita
Hildesbergae, quum ordinariam fac. jur. et juris gentium
professionem ... auspicaretur.
- 2^a, 6^{ae} Coccejus, Henricus: De dolo, culpa et negligentia
praestationibus in quolibet negotio. 3 Sept.
- 3^a, 6ta, c Coccejus, Henricus: De computatione graduum cognati-
onis 4 Sept. 1700, 1704 - 1714
4. Rybenius, Halbericus: De mandatis sine clausula.

1673.

1. Coccejus, Henricus: De servitutibus naturalibus.
2. Coccejus, Henricus: De austriacis (vulgo) Austrigen.
3. Coccejus, Henricus: De servitutibus naturalibus
4. Coccejus, Henricus: De jure postliminii
5. Francus, Georgius: De studiorum nota.

6. Francus, Georgius: De sterilitate mulierum.

1674.

1^a Coccejus, Henricus: De summa potestate. 2 Empl.

1707 & 1734.

2. Coccejus, Henricus: Disputatio j. n. et g. ordin.:

si plus sit in veritate, quam in opinione vel contra

2^a Coccejus, Henricus: De conditione et vie.

3. Francus, Georgius: De alapis sive Calaphis

4. Reichenbach, Christianus Ernestus: De obligatione hereditaria relicta defuncti

1675.

1. Coccejus, Henricus: De justitia bellorum.

2. Coccejus, Henricus: De eodem et diverso

3. Coccejus, Henricus: De jure et facto.

4. Coccejus, Henricus: De vi consuetudinaria principum

5. Cocejus, Henricus: De rebus necesse facultates

6. Ingelbrecht, Georgius: De operis rusticorum . . . Et anno
1741.

1676.

1^{ant}
= Cocejus, Henricus: De libertate status regii 2 Sept.
1676 & 1714

2. Cocejus, Henricus: De jure generationis.

3. Cocejus, Henricus: An hereditas necessaria sit
ad transferendum dominium.

4. Glöcknerus, Georgius Hieronymus: An Jura Pygros.
d. Calentus Minervae.

1677.

1^{ant}
Cocejus, Henricus: De arbitrio boni viri 2 Sept.
1677 & 1708.

2 & 3 Cocejus, Henricus: Levintham. 2 Sept. 1708 & 1712.

4. Glöckner, Georgius Robertus: De actio rei litigiosae
3. Reichenbach, Christianus Augustus: De arrestis
6. Textor, Joh. Wolfgangus: De sequestro

VI.
THESES ORDINARIÆ
Ex
Jure Naturæ & Gentium
DE

277
12
1673, 3

SERVITUTIBUS NATURALIBUS,

PRÆSIDE

DN. HENRICO COCCEJO,

U. J. D. & Profess. Ordin.

Jur. Nat. & Gent.

RESPONDENTE

JOH. DIETERICO HÖRNER,

Franc.

Disputandæ die 18. Januari Anno 1673.

in Audit. Philosoph.

*****!*****

HEIDELBERGÆ

Typis *Wilhelmi Walteri*. Academ. Typogr.

Denuo recusa M DCC XIV.

878.

THESES ORDINARIE

Im Jahre 1788

SERVITIUTIBUS
NATURALIBUS

THESE

DE

DE

DE

DE

DE

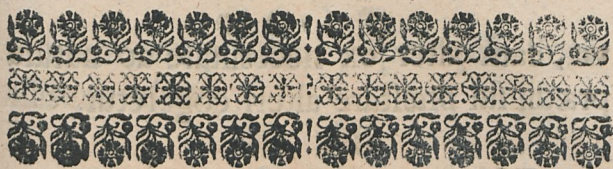
DE

DE

DE

DE

TH. I.

Non tantum jus & libera facultas hominis in res suas à naturá est ; sed & juris ac libertatis illius inter vicinos quædam privatio, quæ nihil aliud est, quam servitus.

TH. II.

Natura enim vicinorum consuetudines ac officia devinctura, commodorum mutuis necessitatibus ita junxit, ut sæpe, quam uni commoditatem negavit,

A 2

vit,

vit, eam alter ex necessitate ac natura
prædii sui præstare alteri cogeretur.

TH. III.

Est ig. *Servitus naturalis*, qua prædi-
um ex necessitate natura sua à prædio vicino
aliquid pati & excipere cogitur. Neque ea
tantum inter vicinos privatos, sed & in-
ter territoria & populos vicinos locum
habet: Ut scil. vicini vicinorum com-
modis *inservire per naturam cogantur*,
adeoque natura ipsa servitutem iis impo-
nat.

TH. IV.

Talis initio servitus est, fluminis in
alicujus fundo vel territorio orti, aut il-
lac transeuntis, ad vicinum decursus: ha-
tenus enim inferior vicinus naturaliter
servit superiori, ut ab ipso flumen, qua
illud naturalem suum cursum continuat,
fundo suo excipere cogatur: quod incom-
modum

287.
585

☉ (r) ☉

modum compensatur populo piscationis
aliisque usibus.

TH. V.

Non ig. potest vicinus inferior agge-
ribus, aut aliis obstaculis, cum damno
superioris, impedire naturalem fluminis
cursum, adeo ut talis contra naturæ insti-
tutum tentata obstructio omnino justam
belli causam præbeat.

TH. VI.

Hinc est, quod mutato naturali flu-
minis cursu, prior alveus ad vicinos do-
minos redeat: quia scil. ejus usus sublata ser-
vitude, iterum cum proprietate consoli-
datur.

TH. VII.

Hinc est quod Insula in flumine nata
iisdem vicinis pro rata cedat : quia scil. li-
berata illa est à servitude fluminis ferendi,
adeoque ad proprietatem pleno jure redit.

TH. VIII.

185
282.

☼ (6) ☼

TH. VIII.

Hinc quoque intelligitur quantum sæpe Jcti Romani à juris Nat. dispositione recesserint. Etsi enim & illi agnovissent servitutes naturales, cum tamen naturæ vim, autore ejus non cognito, haud intellexerint, non mirum, sæpius eos in determinandis naturæ institutis ac juri- bus hallucinatos esse.

TH. IX.

Male igitur infularum & alveorum jura ad modos acquirendi domini retulere, vel vicinis adquiri dixere: quia nunquam dominium à vicinis abiit, sed salva proprietate solus usus servitute ablati fuit; qua sublata usus proprietati iterum coaluit: est enim alveus pars vicini prædii; qua cursu naturali fluminis abrepta prædium ea parte serviit. TH. X.

Male Jcti Cajus & Alphenus agrum à flu-

à flumine totum occupatum, & postea relictum addicunt vicinis prædiis: cum proprietas non abierit à veteri domino, sed usus & possessio. Unde difficultas illa Caji, qui ex vitiosa sua ratione vitiosum jus deducens illud usu non obtinere confessus est.

TH. XI.

Male Proculus in casu *L. 56. §. 1. de A. R. D.* novum alveum à flumine relictum æqualiter utrique vicino tribuit: quia in illo casu constat, utriusque prædium non æqualibus alvei spatiis servire; sed alveum qua parte antea insula enata erat, jam tunc ad alterum vicinum rediisse: adeoque ea parte jam ante consolidatio facta fuit.

TH. XII.

Æqualiter autem tunc demum videtur utrique restituendus alveus, quando propter antiquitatem fluminis sciri non potest

284,

☉ (8) ☉

potest, cui prædio & quousque alvei usus per flumen ablatus sit: in dubio E. æqualiter dividendus videtur, quod & J^Ci statuunt.

TH. XIII.

Sed ne hocrationi convenit. Nam succesforibus ejus domini, cui primò flumen partem fundi abstulit, s. per successionem, s. pro emtionem aut alio titulo fundus ille ad ipsos perveniat, nunquam æstimatur ille fundus pro magnitudine, quæ continet partem alvei: nec quisquam volet, fundum flumini, in primis majori, proximum sub hac æstimatione sibi adjudicari, sed tantum usq; ad ripam. Fundo E. ab alveo separato, à privatorum dominio eximitur, & cum insulis enascentibus ad populum, aut Principem, qui vice populi est, jure pertinet.

FINIS.

ULB Halle 3
003 487 296

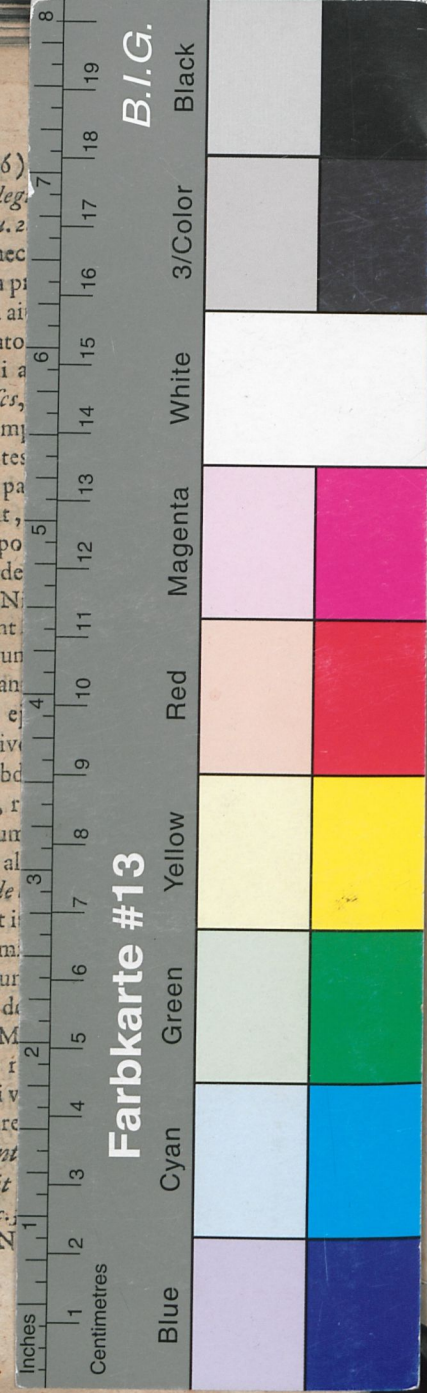
50

V D 78

V D 17

B.I.G.

Farbkarte #13

VI.

THESES ORDINARIÆ

Ex

Jure Naturæ & Gentium

DE

777
12
1673, 3

SERVITUTIBUS NATURALIBUS,

PRÆSIDE

DN. HENRICO COCCEJO,

U. J. D. & Professi. Ordin.

Jur. Nat. & Gent.

RESPONDENTE

JOH. DIETERICO HÖRNER,

Franc.

Disputanda die 18. Januari Anno 1673.

in Audit. Philosoph.

*****!*****

HEIDELBERGÆ

Tipis *Wilhelmi Walteri*. Academ. Typogr.

Denuo recusa M DCC XIV.